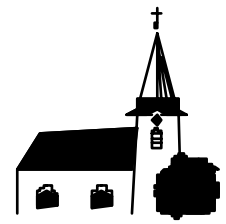

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

"Jsme jako housenky."

Jako housenky spásají listí, tak my se prokousáváme životem. A běda, jak není listí. Byl jednou jeden chlapík v nemocnici, zapnul najednou rádio a řekl: Je tady nějak mrtvo. Byla jednou jedna malá holčička a ta křičela na maminku, že neví, co má dělat, že chce hru nebo televizi. Pak se spokojila s puštěným "diskmanem". Byla stará paní, která bědovala, že už hodinu čeká u doktora a někdo se jí zeptal: Kam spěcháte? Byl jeden dospívající mladík a toužil "jít někam, kde to žije". Byla jedna mladá žena, která musela stále něco uklízet, umývat a upravovat, a mezitím se snažila stíhat rozhovor s člověkem, který ji navštívil. Byl jeden starý muž, který tvrdě dřel od časného rána. Zabít králíky? Prosim vás proč? A co bych pak dělal?

Středověký člověk někdy tahal špunt z láhve a on nešel vytáhnout (to známe). Středověký člověk měl pro tento jev své vysvětlení: "horror vacui" - česky "strach z prázdnoty". Ten člověk myslel, že příroda se bojí prázdnoty, a proto prázdnotu nedovolí.

kresba S. Karbušická

kresba S. Karbušická

Bojím se ticha. Bojím se samoty. Bojím se vyhostit dotěrné myšlenky - co kdybych na něco zapomněl, na něco důležitého, co by se všechno mohlo stát? A pokud už zapomenout, pak schválně - u obrazovky.

Přestat na chvíli pobíhat. Nehledat zvuky. Umlčet myšlenky. Nejíst. Být sám. - To všechno zní strašně, když se k tomu odhodláš. Je tu nějak mrtvo, napadne tě. Velký pátek je největším dnem postním. Ano, je tu mrtvo. Je tu sám pramen našeho strachu z prázdnoty - sama smrt.

Jsme jako dítě, které má skočit z výšky. Slyší, jak táta volá - neboj se, skoč!, Slyší ten hlas, ale rozmýšlí se, neví, pod ním prázdnota. Jen úplně malé dítě bez zaváhání vykročí do prázdnoty. Nebudeme-li jako děti, nikdy nevykročíme.

P. Cyril Kubánek

Zprávy z farnosti

- **Svátek Uvedení Páně do chrámu – 2. února** Mše sv. v den svátku Uvedení Páně do chrámu se koná od 17.30 hodin v kapli Povýšení sv. Kříže.
- **Dětská mše svatá.** Mše pro naše nejmenší se bude konat v kapli Povýšení sv. Kříže ve čtvrtek **3. února** od 17.30 hodin.
- **První pátek v měsíci** připadá na **4. února 2005**. Od 16.00 hodin je možné v sakristii kaple Povýšení sv. Kříže přistoupit ke svátosti smíření. V 17.30 hodin zde začíná mše sv., po ní následuje pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- **Popeleční středou** dne **9. února** vstoupíme do doby postní a do doby přípravy na velikonoční svátky spojené s obnovou křestních slibů a s udílením iniciačních svátostí (křest, biřmování a eucharistie) našim katechumenům.
Bohoslužby na Popeleční středu budou:
 - **Beroun:** v 17.30 hodin (*kostel sv. Jakuba*)
 - **Sv. Jan pod Skalou:** v 7.40 hodin
 - **Hýskov:** v 16.30 hodin
 - **Loděnice:** v 17.30 hodin (koná se místo pravidelné čtvrtěční mše)
 - **Tetín:** v 19.00 hodin

Připomínáme, že tento den je dnem přísného postu.

- **1. neděle postní – přijetí katechumenů mezi čekatele křtu.** V **neděli 13. února** při liturgii 1. postní neděle v 9.30 hodin v kostele sv. Jakuba budou mezi čekatele křtu přijati naši katechumeni, kteří tak vstoupí do bezprostřední přípravy na velikonoční přijetí iniciačních svátostí (křest, biřmování a eucharistie). Prosíme o modlitby za ně!
- **Předání pokladů Církve a skrutinia.** Při nedělních liturgiích dalších postních nedělí svěříme našim katechumenům poklady Církve (vyznání víry a modlitbu Páně) a budeme společně prosit o jejich vnitřní proměnu (skrutinia).
- **Pomoc postiženým zemětřesením v Asii.** Sběrka konaná 1. - 2. 1. 2005 v našich farnostech ve prospěch postižených zemětřesením v Asii byla zaslána na účet České katolické charity. Činila celkem **40.000,- Kč**. *Všem dárcům Pán Bůh zaplat'!*
- **Benefiční koncert – pomoc Asii** postižené zemětřesením, pořádaný v neděli 9. 1. 2005 v kostele sv. Jakuba, vynesl **24.002,- Kč**. Tento příspěvek byl dále odeslán na konto České katolické charity. *Všem dárcům Pán Bůh zaplat'!*

Z vikariátu

- **Vikariátní konference** se uskuteční v úterý **15. února v Řevnicích**. Setkání kněží našeho vikariátu zahájíme mší sv. v kostele sv. Mořice v **9.00 hodin**. Všichni, kdo se mohou bohoslužby a modliteb za naše farnosti účastnit, jsou vítáni.
- **Dny otevřených dveří** ve Svatojánské koleji se v akademickém roce 2004 / 2005 konají: **8. února 2005**, 16. března 2005 a 21. dubna 2005

Koncerty v kostelích

- **"Benefiční koncert pro Asii"** Obec Štěchovice a farnost Štěchovice, Slapy a Sv. Kilián pořádají v neděli **6. února 2005** od 17.00 hodin "Benefiční koncert pro Asii" v kostele sv. Jana Nepomuckého ve Štěchovicích. Na programu budou černošské spirituály v podání

vokálního akapelového souboru GESHEM. Vstupné je od 50,- Kč za osobu. Výtěžek koncertu bude zaslán na konto charitativní organizace ADRA na pomoc Asii.

- ✂ **Benefiční koncert Pavla Šporcla** v Emauzském klášteře v Praze 2. Předprodej začíná 24.1. na těchto místech: Domov sv. Karla Boromejského, K Šancím 50, Praha 6 - Řepy; Nemocnice pod Petřínem, Vlašská 36, Praha 1, tel.: 257 197 111; Emauzský klášter, Vyšehradská 49, Praha 2, tel.: 221 979 211. Vstupné: 300,- Kč, v předprodeji 250,- Kč, Emauzský klášter, Vyšehradská 49, Praha 26. 2. 2005, 17.00 hodin.

✿ Skauti

- ✿ **Je třeba podat Předběžnou přihlášku na letní tábor, abychom měli představu, zda je kapacita naplněna a tábor se může konat. Podrobnosti i formulář najdete na straně 18.**

✿ FARNÍ CHARITA BEROUN

- ✿ **NOVÁ ADRESA KANCELÁŘE.** Farní charita Beroun pracuje od 3. 1. 2005 v budově České pojišťovny v Berouně, **Wagnerovo nám. 1541, boční vchod, 5. patro.** Telefon: **311 622 422**, email: **fchberoun@seznam.cz**, sídlo charity i její poštovní adresa však zůstává nezměněna, tj. Seydlovo nám. 24, Beroun 266 01.

- ✿ **Tříkrálová sbírka** proběhla v Berouně a Hořovicích ve dnech 3. 1. až 9. 1. 2005. Sbírkou se zúčastnilo celkem 6 skupinek koledníků, z toho 5 skupinek v Berouně a 1 skupinka v Hořovicích. Součástí sbírky byl také výtěžek koncertu v kostele sv. Václava v Loděnici v neděli 2. 1. 2005, kde si posluchači vypořádali vánoční varhanní hudbu, koledy a vánoční písně a v neposlední řadě část Rybovy vánoční mše Hej mistře v komorním obsazení. Vybralo se celkem Kč **23 858,- Kč**. Částka byla odeslána na účet České katolické charity, která bude vybrané peníze dále přerozdělovat. Část bude použita na pomoc jihovýchodní Asii. Všem, kteří se na realizaci sbírky jakýmkoli způsobem podíleli a kteří přispěli do sbírky, upřímně děkujeme.

- ✿ **Zápis do školky** Zápis do Katolické mateřské školy na školní rok 2005-2006 se uskuteční v kanceláři školy ve dnech **3. a 4. března 2005** v odpoledních hodinách. Během zápisu budou zájemcům zpřístupněny prostory mateřské školy. Děti si budou moci prohlédnout prostředí třídy a pohrát si zde, rodiče mohou využít příležitosti pohovořit se zaměstnanci a zeptat se na vše, co je zajímavé. K zápisu je třeba přinést rodný list dítěte. Bližší informace o průběhu zápisu a veškeré informace týkající se provozu školky vám rádi poskytneme na telefonním čísle 311 623 147 v pracovních dnech od 7.00 do 16.00 hodin. **Jana Stielová**

- ✿ V neděli 27. 2. se na všechny děti s rodiči těšíme u příležitosti loutkového divadélka tentokrát s názvem **“Jak byl Kašpárek s Honzou v zakletém zámku”**. Scénář, režie, výprava, realizace Jana Čaplová a spol. **Sejdeme se v prostorách berounské fary v 15.30 hodin.**

- ✿ Již několikátý rok připravuje společenství lidí z Charismatické obnovy tábor pro mladé lidi s názvem **Jump**. Jde o jednu z nejprestižnějších akcí pro mladé lidi v katolické církvi u nás.

Termíny konání jsou letos **pro mládež od 17 do 22 let** v termínu **31. 7. - 6. 8.** a **pro mládež ve věku 15 až 18 let** v termínu **8. 8. - 14. 8.** Přihlášku najdete na www.jump.cho.cz a je nutné jí poslat co nejrychleji poštou (**ihned**). Místa jsou velmi omezená.

 Víkendovka v Nazaretě - Hlas nitra; Praha 4 - Kunratice, 11. 2. 2005 - 13. 2. 2005, pořádá: **ADCŽM Nazaret**. Člověk obdržel od Boha jeden úžasně velký dar – svědomí, kterého si bohužel často neváží. Co je to svědomí? Může se svědomí mýlit? Je svědomí jediným hodnotitelem mého jednání? Jak máme vychovávat své svědomí? Víkendovka pro mládež ve věku 12-15 let. Lze se přihlásit pouze telefonicky na čísle **244 910 469**.

Diář Manželského společenství

 Těšíme se na blízké setkání s těmi, kteří ve v obvyklé středy nemohou. Proto bude tentokrát společenství mimořádně **v úterý 8. 2. v Berouně u Vomlelů**, Tovární 38, 4.p. Případné informace o společenství z nás zkuste vydobít na tel. č. 602 945 017.

Zprávy odjinud

- **Společná modlitba za povolání. Vždy první pátek v měsíci, tentokrát 4. února**, se koná v **kostele sv. Ludmily v Praze** (nám. Míru) adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech. Adorační den je vždy zahájen mší svatou v 7.30 hod., po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15.30 hod. tentokrát vedou salesiáni. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hod. Bližší informace o příštích adoračních dnech naleznete na internetových stránkách Konference vyšších představených ženských řeholí v ČR. www.volny.cz/kvpzr
- **13. sněm Unie katolických žen na téma List biskupům o spolupráci mužů a žen v církvi a ve společnosti.** Zváni jsou všichni zájemci, nejen členky Unie, tématem bude List biskupům o spolupráci mužů a žen v církvi a ve společnosti. Dne **5. 2. 2005** v arcibiskupském semináři (zasedací sál, 3. patro), Thákurova 3, Praha 6.
- **"Chceš na schůzku s Ježíšem?" Program TEC+** pro lidi od 23 let výše se uskuteční v Křesťanském centru na faře ve Víně - Praze 9, **11. - 13. 2. 2005**. Info a přihlášky P. Fabianová, Ptice 92, 252 18 Úhonice, tel. 311 678 319, 776 712 084, P.F.2000@seznam.cz.
- **Přišli jsme se mu poklonit - duchovní obnova o Eucharistii.** Sestry Apoštolátu sv. Františka zvou mladé lidi od 16 let na obnovu o Eucharistii vedenou P. Jaroslavem Brožem, Th.D. Zájemci se mohou hlásit do 6. února 2005 na tel.: 224 322 421. Dům sester Apoštolátu sv. Františka, Proboštská 3, Praha 6, **sobota 12. 2. 2005 od 9.00 hod.**
- **Odborný seminář s názvem "Duchovní péče při mimořádných událostech"** se uskuteční **22. 2. 2005 v Plzni**. Přihlášky a info: Mgr. Karel Šimr, mobil: **777 167 001**.
- **Cyklus přednáškových setkání s P. Michaelem Špilarem** v Dobříši na téma Bible a modlitba vždy ve **čtvrtek v 19.30 hodin** v těchto termínech: **24. 2., 31. 3., 12. 5.** v **Pastoračním centru sv. Tomáše v Dobříši**, Na Nábřeží 1650, Dobříš, tel. 318 521 165.
- **Výstava - Fotografie celků i detailů přírody plné barev a života.** Práce Jany Kopecké, Hany Šárové, Ladislava Tríšky, Zdeňka Kopeckého a Martina Pospíšila. Domov sv. Karla Boromejského, K Šancím 50, Praha 6 - Řepy, **1. 2. - 31. 3. 2005**.

Co byl Hýskovský Advent?

Některé jednoduché otázky, jako příkladně ona svrhu položená, mají až nečekaně složité odpovědi. Hýskovský Advent měl pro různé lidi rozličné podoby. Pro nadšence z řad hýskovského občanského sdružení Tajdom (Tady jsme doma) týdny příprav, jednání, propagace,

Pohled do interiéru hýskovského kostela při instalaci výstavy

foto Jan Jakůbek

instalace... Překližkové různotvary rozložené po soukromých dílnách, hodiny a hodiny práce s dětmi, „Zlost“ zabalená v hromadách igelitů, celý „Labyrint světa“ vtěsnaný na zadním sedadle auta a konečně instalace: více než šedesát exponátů bloudilo v prostorách kostela Narození Panny Marie, aby – dříve či později – našlo svá místa na špacířích, dřevěných konstrukcích či konzolách. Pozvánky, plakátky, a pak už jen vyhlížení hostů a tázavé pohledy: Jak se Vám líbí? Občas člověku připadne, že dokonce ono závěrečné pozvání a vyhlížení je pouhým dozníváním, že si Tajdomáci užívají předvánoční shon po svém, že se vyžívají právě v onom „organizování“. Ale nevěřte tomu, Hýskovský Advent je určen především všem náhodným zvědavcům a samozřejmě také pravidelným návštěvníkům. Oni mohli ocenit výslednou podobu celé akce, která jim snad přinesla i chvíli poklidného soustředění v době netrpělivosti, zmatku a shonu. Také letos se otevřely v průběhu posledního adventního víkendu brány hýskovského kostela, pod jehož vlídným příkrovem se tentokrát sešly dětské variace biblického příběhu Jonáše a velryby s Noemovým zvířetníkem, zde našla svůj dočasný domov ona „Zlost“ s dalšími šesti podobami neřestí z dílny přílepského řezbáře Libora Daenemarka, deskové reliéfy Jaroslava Bíma ze Všenor, dřevěné mozaiky Martina Patřičného z Debrna, či prostorové řezby nižborského Petra Dobrého a místního řezbáře Jana Viktory.

„Dřevo ve všech svých podobách“ tentokrát provázelo třetí ročník adventní výstavy, a doplnilo tak dva jiné materiály z předchozích let - hlinu a sklo. Čistá hmota, která čeká na svůj tvar, aby prodělala proměnu od surovosti hmoty k ušlechtilému tvaru, od masy k jedinečnosti. Hmota se mívá ve své podstatě s časem, přesto se nelze ubránit příměru. Právě tak čas, svůj čas můžeme hníst, brousit, vyhlazovat – odjímat, aby mohl být naplněn. Někdo jej naplní ve prospěch druhých, jiný svůj čas využije, aby se oddal kráse, fantazii i nápadu tvořivých výtvarníků. Ať již darujete svůj čas druhým, ať jej spoříte k soustředění a rozvaze, neztrácíte jej. I to jsou podoby Adventu, doby očekávání a příprav příchodu.

Betlém sympatický dětem foto J. Jakůbek

Desítky návštěvníků využily příležitost prohlédnout si během dvou dnů připravenou výstavu; pouhých dvou dnů, neboť po delší dobu by členové a sympatizanti Tajdomu nebyli schopni výstavu zpřístupnit a udržovat. Po několika výstavních hodinách tak mohl a musel dospět Hýskovský Advent k svému vyvrcholení. Slavnostní ukončení celé akce bylo spojeno s recitálem písničkáře Petra M. Lutky za doprovodu jeho ženy Markéty. Hodinové představení navzdory venkovnímu mrazu nechalo málokoho chladným. Písňe se střídaly v rychlém tempu a bezprostřední vztah hráčů i posluchačů se brzy projevil ve sborovém zpěvu jednoduchých textů.

Nutno podotknout, že výtěžek letošního setkání, tak jako všech předešlých, byl věnován ve prospěch dlouhodobého projektu rekonstrukce kostela Narození Panny Marie. Ale sama výše shromážděných prostředků nebyla pro výsledek určující. Mnohem podstatnější byl společný zájem všech zúčastněných, snaha o vzájemné obdarování a společné prožití vzácného času.

V době, kdy píšu tyto řádky, máme za sebou již i vánoční pokračování, společné zpívání koled a dospělí, stejně jako děti, se těší na Pochod tříkrálový. -vd-

Notička vánoční koncertní kytice

Svíčky na adventním věnci dohořely. Přesto kostel sv. Jakuba v nedělní podvečer 2. svátku vánočního svítal v očekávání vánočního koncertu Chrámového sboru pod vedením sbormistra Jiřího Běščece a varhaníka Lukáše Petřvalského.

„Jsme secvičení, trénovali jsme, nemáme se čeho bát,“ kyne sbormistr svým zpěvákům. Letos jsem poprvé jedním z nich. Řadím se k nástupu jen mírně nervózní. Sbor, to je jeden za všechny a všichni za jednoho, dnes za toho právě narozeného Posla Boží Lásky. Už se tolik nebojím. Pevnou rukou nás z jedné strany diriguje pan sbormistr, který na několika místech vkládá svůj sólový, nádherně uklidňující baryton. Však ho známe ze zpívaných žalmů na nedělních mších svatých, neméně krásných než v podání našeho “žalmisty” pana Miloše Palkosky. Z druhé strany nás bezpečně přidržuje v rytmu pan varhaník. Je to nádherná souhra v jednom duchu.

Skoro se neodvažuji pohlédnout do lodě chrámu, abych to krásno nezkazila. Vždyť lidé zaplnili všechny lavice, aby si vánoční koncert poslechli. Někteří příchozí stojí uprostřed uličky. Zpěv mi připadá jako radostná plavba. Chvilími se vznášíme na vlnách Kyrie – oslavná chvála Hospodinu. Pak brázdíme oceán víry sjednoceným, jako jediným majákem planoucím, vyznáním – Credo – chvílemi ponoření do obrozující hloubi dávného a stále aktuálního odkazu. Vzápětí se naše hlasy zas vznášejí jako boží ptactvo. Latinská slovíčka písni cinkají do pomyslných zvonečků nad ztichlými posluchači. Jako by se jejich srdce vznášela vzhůru, otevřená lásce narozenému Spasiteli. Kéž by byla přijata! To přání milého uvítání Ježíška mi zní z každé tóniny. Když

Petr M. Lutka foto Jan Jakůbek

Koncert chrámového sboru foto N. Průšová

vystupují sólisté, čtu si v duchu každou notu. Je mi tak hezky, jako bych v těch chvílích byla mezi malými dětmi, chlapci a dívkami – tak lehce hravě maminky a tatínkové od rodin vyzpěvují vánoční skladby. Sama se v tom kouzlu vánočního tajemství stávám dítětem. Můj strach z chyby se rozplývá v šeru koutů kostela. Ani v nich světlo svíček nechybí, vždyť je v nás, to světlo pravé od Pána, kterým sdílíme radost z přítomnosti Spasitele. Ve Vánoční Hospodě, lidovém textu, se už cítím jako doma. Skoro jsem ani nezapomínala, jak se mi stále snadněji zpívá. Hlas už tolik nedrhne.

Oči mě neklamou, když na další straně zpěvníku už nemám další skladbu. Skoro zklamaně zaklapávám desky. Už jsme na konci. Jenže tak jako týden nekončí, když zhasíná den, tak na vystoupení chrámového sboru navazuje sbor hlasů všech přítomných. To když se sbormistr mlčky srozuměl s varhaníkem, obrací se k posluchačům a výmluvnými gesty dirigenta je rozezpívává. A celý kostel pje jedním hlasem Veselme se, jako když tisíc svící vstane v plamen svíce jedné, která osvětluje, hřeje a něžně tančí v očích tu tichou radost. Venku se šerí. Den se loučí a my mezi sebou s ním, s příslibem na setkání příští. Doznívá potlesk pro pana varhaníka, pro sbormistra, pro sólisty, pro nás. Je to jako osvěžující déšť. Uvědomuji si, že přichází od Tebe, Kriste, a pro Tebe. Jako dík a prosba za Tvou přítomnost v našich srdcích. Snažně si upamatovávám tu náladu společně stráveného svátku, která zbytnila chladné kostelní stěny. Vím přece, že všední den se svými starostmi, se svou samotou v davu i vlastním sobectvím, zas přijde. Jen nezapomenout na to poselství Vánoc, jít už s Tebou, Kriste.

Skupinky postávají v kostele, jako by se jim nechtělo odejít domů. Chrámový sbor už dávno splynul s obecnstvem. Podáváme si ruce. Stisk provázíme přáním. „Krásné svátky, Boží požehnání, štěstí, zdraví! Ať nám to dále zpívá, ať se vídáme!“ Ať jen jdeme do dalších, méně či více obtížných dnů s láskou. Vždyť, slovy apoštola Jana: Láska je Bůh. *Makozska*

Historické poslání Karlštejnské kapituly

Je všeobecně známo, že koncem minulého roku byl na hradě Karlštejně instalován do funkce kanovníka Karlštejnské kapituly P. Josef Pecinovský, farář a vikář berounský.

Kapitula má kromě jiných povinností i tu, aby za duše předchůdců krále Karla IV. i duši jeho samotného byla ve stanovený den sloužena mše svatá. Právě při ní byla provedena instalace nového kanovníka. Uvedení do kanovníckého úřadu je poctou jak osobě, tak i farnosti. Berounští mohou být hrdí, že ve sboru současných kanovníků mají ještě P. Gustava Nováka, bývalého faráře u sv. Jakuba.

Karlštejnská kapitula byla založena 27. března 1357 otcem vlasti Karlem IV. při kaplích Utrpení Pána Krista a Panny Marie a při starší svatyni sv. Mikuláše na hradě Karlštejně. Dostala za úkol modlit se a střežit odkaz Karla IV. pro blaho Českého národa. Podmínky činnosti byly přesně vymezeny. Původně měla kapitula děkana a 4 kanovníky, nazývali se canonici capellae Sct. Mariae.

Počet kanovníků se před husitskými válkami zvýšil až na 12. Král Václav IV. daroval Karlštejnskému děkanství r. 1386 farní kostel sv. Ludmily na Tetíně a r. 1396 tentýž král daroval karlštejnskému děkanství chrám sv. Mikuláše v Praze. Ten byl později převeden Tovaryšstvu Ježíšovu. Pravomoc karlštejnskému děkanství rozšířil znamenitě král Václav IV. o farní kostel sv. Jakuba v Berouně listinou ze dne 10. ledna 1397.

Během staletí se počet kanovníků měnil podle politické a církevní situace ve státě. Je nutno však zdůraznit, že kapitula nikdy, ani v nejtěžších chvílích nepřestala plnit dřívější poslání dané otcem vlasti. *-vac-*

Kanovnícké signum foto av

Potřebuji více znát Bibli?

Při schůzkách s přáteli hovoříme na různá témata - co jsme viděli v kině, divadle, televizi nebo četli v novinách, knihách atd. Proč se tedy nesejít také nad tématem Bible? Je statisticky dokázáno, že tato "Kniha knih" je jednou z nejčtenějších a nejvydávanějších knih světa. Kladu si otázku: platí to i u mne - u nás? Samozřejmě, že Bibli známe, víme, co obsahuje, z kolika knih se skládá atd. Vždyť se z ní čte při bohoslužbách v kostele a při jiných příležitostech, máme ji doma a je nám denním průvodcem. Přesto si dovolím tvrdit - a mluvím ze své vlastní zkušenosti - že sami vždy nemusíme porozumět čtenému textu, jsme v rozpacích nad řešením, nevíme proč a kam autor směřuje, neznáme historické souvislosti a dobové zvyklosti, které jsou pro správné pochopení důležité. Abychom se lépe orientovali a pochopili text, je nezbytný a důležitý výklad a vysvětlení. Pomoc v pochopení biblických textů nám poskytuje otec Josef, osoba k tomu jednoznačně nejpovolanější (všichni známe jeho nedělní promluvy). Nemohu však také opominout přínos společných diskuzí nad přečteným textem a výměn názorů na vztah přečteného k otázkám současným. Nyní čteme proroka Izajáše. Je úžasné, jak události z doby cca 500 - 700 let před Kristem, dovedou promluvit k dnešnímu dění. Biblické hodiny nejsou "školou", kde by bylo nutné mít strach z vyvolání před tabulí, ale jsou setkáváním se s Bibli a s přáteli, z kterých každý může dle vlastní potřeby vyjádřit svůj názor či dotaz, nebo může naslouchat a radovat se v duchu z krásy a bohatství myšlenek svaté knihy.

redakční archiv

Ještě jeden důvod pro: jako věřící křesťané často odpovídáme nebo vysvětlujeme buď v rodině nebo mimo ni otázky víry v Boha. Je dobré proto být znalým a poučeným. ***Přijďte mezi nás každý čtvrtek v 18.30 hodin do kaplanky na faře v Berouně.***

Věra Hladká

Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví

Nadšení víry

Když se člověk načas vzdálí svým blízkým a známým, když se ztrácí v moři neznámých tváří a věcí, využívá často kontakty, které by mu snad jinak zůstaly vzdáleny. A tak se stalo, že když mě po třech týdnech pobytu v příjemném, ale cizím městě vyrušilo z osamělé práce zdvořilé zaklepání na dveře ubykačnického pokoje a za nimi postávali dva mladí muži elegantního zevnějšku, vybraného chování a zářivých očí s prosbou-nabídkou, zda bych si s nimi nechtěl pohovořit o víře, neodolal jsem. Zpětně si uvědomuji, že za mým souhlasem nebyl jen pocit osamělosti, ale v nehledaném poměru i zvědavost a snad i misionářské nadšení a sebevědomí odhodlaného samozvaného vyslance a obhájce víry.

Nová rozmlouvání nás vždycky obohacují, při dalších setkáváních už nemusíme překonávat počáteční nesmělost. Kupodivu vzájemné poznávání s oběma mladými muži mi z dnešního pohledu připadá otevřenější a upřímnější na svém počátku. Po dalších a dalších setkáních a otázkách se oba misionáři stále více a častěji od prostého rozmlouvání o víře uchýlovali k argumentům dlouhých citací z věroučných textů a zdůrazňování výlučnosti své víry. Nepochybuji, že rovněž oni naleznou v Čechách své pozorné a vstřícné posluchače. Po letech komplikovaného přístupu k víře kontrolované státní mocí dnes česká společnost zůstává v duchovní nejistotě a vnitřní izolaci, paradoxně i proto, že se její možnosti víry jakoby rozšířily, že si vytržení z tradice nejsme schopni „vybrat“, přehazující nové a nové nabídky

jako zboží v regálech supermarketů: scientologové, Haré Kršna, Báhá'í, Hnutí Grálu, Imanuelisté a další a další věrozvěstové slibují spasení a duchovní povznesení. Dokonce se nemusíme uchýlovat ani k exotickým kořenům, na samu křesťanskou víru se dnes odvolává tolik nových sekt a církevních společností, že se v nich lze jen s obtížemi vyznat. Sami oni dva mladí věřící se představili jako šířitelé křesťanské víry. A měli, svým způsobem, pravdu. Reprezentovali typicky americkou církev, Církev Ježíše Krista Svatých Posledních dnů, známější pod označením mormonská. Jejím centrem je stát Utah s metropolí Salt Lake City, kde žije 70 % veškerých věřících, hlásících se k této církvi. Církev je to mladá, ne příliš tradiční, vzniklá na nedostatku tradice, který se její zakladatelé pokusili uměle překlenout. Společnost ve Spojených státech se od počátku formovala na různorodých evropských tradicích a v duchu těchto tradic marně hledala společnou historickou zkušenost, kulturní, národní i náboženskou. Když proto Joseph Smith v roce 1830 vystoupil s obhajobou původu Knihy Mormon, posvátného textu budoucí církve, provázela zrod nové víry i nová legenda. Legenda velice podrobně propracovaná, s poutavým příběhem, který nicméně ani neskrýval svoji účelovost – přizpůsobení křesťanské víry mladé americké tradici. Smitha podle jeho výkladu navštěvoval posel boží, anděl Moroni, který jej po řadu měsíců zasvěcoval a připravoval na důležité poslání. Byla mu zjevena kniha sepsaná kdysi Mormonom, příslušníkem dávné, již zaniklé americké civilizace, která své kořeny odvozovala od židovských kmenů. Příslušníci kmenů Nefitů a Lamanitů dorazili do Ameriky podle této tradice již 600 let př. Kr. a přivezli s sebou mimo jiné texty pěti knih Mojžíšových. Právě v Americe se potomkům těchto novoosídlenců zjevil po svém zmrtvýchvstání Ježíš Kristus, a zde založil svoji církev. Ta zanikla společně se zbytky této pradávnejší civilizace a Smithovo poslání tak vlastně spočívalo v obnovení tradice a znovuobnovení církevní struktury.

Text Knihy Mormon byl sepsán tajemným neznámým písmem, které měl a mohl Smith přeložit za pomoci dvou zázračných kamenů. (Nezapomeňme, že se v generaci Josepha Smithe teprve šířila zvěst o Napoleonově egyptské výpravě, Evropa a svět žasl před tajemstvím nově objeveného obrázkového písma, hieroglyfů.) Její přeloženou verzi Smith zveřejnil v roce 1830, a od tohoto roku se také datuje rozšíření mormonské církve.

Mnoho z těchto informací se ke mě dostalo na několika odpoledních sezeních, zbytek jsem se dočetl. Nacházel jsem stále další a další argumenty pro svoji vnější nedůvěru, pevnější opory pro své námítky a výhrady. Ale zároveň jsem se vědomě mínil ve svých protiargumentech a výtkách nevěrohodnosti, zmateně jsem si uvědomoval, že přes veškeré odmítání předkládané víry ve mně narůstal ostych, bál jsem se příliš hluboce ublížit planoucímu nadšení mých spolubesedníků, bál jsem se, že snad silným slovem zhasnu ten žár v jejich očích, který byl obdivuhodný. Byl příjemný, i když mě samého nedokázal nakazit. Právě ono nadšení přehlušilo věcné, i když laicky formulované věroučné argumenty naší debaty.

V té chvíli jsem ještě netušil, že mé střetávání s vírou dostane další nečekanou souvislost. Na svých toulkách po Vídni jsem stanul jednoho volného nedělního odpoledne před chrámem Karla Boromejského. Obrovská masa stavby, přeřatá v průčelí kolmou linií sloupů. Nemám důvěru v okázalé dómy, přesto jsem neodolal otevřené bráně a vstoupil. Zevnitř jako zvenčí obraz naléhavého poselství baroka. V lavicích roztroušeno několik skupinek tonoucích v obrovském prostoru chrámu, italština, angličtina. Usedl jsem právě ve chvíli, kdy zvonění zahájilo mši. Z reproduktorů mě oslovil hlas kněze. Pokusil jsem se soustředit, ale přesto moji pozornost rozptyloval nesoulad mezi známým rytmem promluv a modliteb zaznívajících tónem

jiného jazyka. Stejný obsah, stejná slova, jen zněla méně důvěrně. Zase ono babylonské prokletí. Zašel jsem proto po mši za kaplanem a požádal ho o německý text společných modliteb. „Jistě, pojdte se mnou do sakristie. Odkud jste? Z Čech? No to je náhoda!“ a volně přešel do své české mateřštiny. Pan farář je také z Čech?! Dějí se ve světě věci... Mé rozjímání o víře odkázané na rozmluvy s mormonskými misionáři se zdálo dostat novou příležitost, snad i posilu. Ale nebylo tomu tak. Farář od Karla Boromejského nemohl nic vědět o mých setkáních s mladými americkými věrozvěsty s rozzářenýma očima, nemohl tušit, že jsem jeho chladný, odměřený tón podvědomě poměřoval s otevřeností a svůdnou přesvědčivostí. Tu nyní vystřídal formální zdvořilostní výměna několika frází a já měl neodbytný pocit, jako by nás nic nepojilo, ani jazyk, ani víra. Předtištěný letáček s „Vater unser“ jsem nicméně dostal.

Mormonská církev, jako mnoho dalších netradičních církevních společenství a sekt, si nese zátěž své krátké tradice a nezralosti, ale zároveň je v těchto svých vlastnostech silná. Působí a šíří se v duchu dnešních představ o aktivní, dynamické, moderní církvi. Její členové provozují intenzivní misijní činnost, velice systematicky se věnují občanskému životu, sociální práci a obecně prospěšným aktivitám. Mají rozzářené oči, jsou sebevědomí a věrohodní ve své upřímnosti. A přitom stačí tak málo, aby se z jejich misijní obětavosti nestalo jen kupčení s vlastní spásou, postávání na nárožích a vyhlížení ráje. Ne, nerad bych se dotknul něčí upřímné víry, mnohem víc mi záleží na tom, aby se pod zbytnělou solidností a silou dědičné víry neztratila opravdovost a jistota katolicismu, abychom pro samu tíhu kamenné tradice neztratili plamen opravdovosti nadšení a otevřenosti. Vědomí mnohosti, okázalost a velkolepý dekor v dnešní době již neotvírá ústa do němého obdivu a nevynucuje si ani úctu, ani pokoru. Mramoroví svatí a zlacení putti, někdejší zvěstovatelé následováníhodné výlučnosti a moci po mnoha a mnoha letech ještě více zkameněli a zezlátli, a přesto se k nim upínáme v naději, že to budou právě oni, komu se rozzáří oči. Jako by oni měli ještě a snad právě dnes otevřít naše smutná srdce, na něž každou chvíli klepou nějácí mladí a nadšení klíčníci od Ráje. Bůh s námi.

V. Doubek

O mši svaté II.

Rok Eucharistie

V lednovém čísle Zpravodaje jsme začali mluvit o liturgii. V tomto zastavení si připomeňme několik bodů, které se týkají začátku mše svaté. Většina z nás má za to, že mše svatá začíná, až kněz udělá kříž ... Ale není tomu tak! K liturgii mše svaté patří již příchod kněze. Je zde hned několik detailů, které mají pomoci jemu, ale i všem ostatním, aby se na bohoslužbu připravili. Tedy především průvod s knězem symbolizuje příchod Pána! Také ostatní lidé v kostele se, alespoň

Liturgický průvod

redakční archiv

náznakem, k průvodu připojí tím, že povstanou. Kniha Zjevení sv. Jana v samém závěru volá: „Maranatha!“ (Přijď, Pane!). Tak se připojujeme k radosti z příchodu Pána mezi nás. To je něco slavnostního, proto má zaznívat zvučný zpěv, kterým všichni společně chválíme Boží příchod. Kněz nyní rychle střídá role (jak o tom byla řeč posledně). Uklání se oltáři, symbolu Krista, a dokonce ho políbí. Tento polibek je pozdrav

a nemusí to být jen kněžský pozdrav. Také ostatní se mohou v srdci připojit a společně Krista pozdravit tím nejvřelejším způsobem.

Teprve po skončení písně a uklidnění všech pohybujících se děláme kříž – znamení, kterému jsme se na křtu oddali. Je to znamení, kterým jsme byli označeni, je to znamení naší vlastní identity křesťanů. A zároveň říkáme: „Ve jménu ...“ Tedy v čím jménu bude tento čas strávený. Hned na to kněz navazuje parafrází jednoho z pozdravů, které známe z listů apoštola Pavla. Pouze biskup smí pozdravit na tomto místě shromáždění tak, jak to učinil zmrtvýchvstalý Kristus: „Pokoj Vám.“

Pak má kněz (může to být i laik – komentátor) krátce uvést do dnešní liturgie: jaké téma daná liturgie ponese (např. podle svátku, Božího slova, úmyslu modliteb). Je to velmi důležité, protože za malou chvíli budeme vyzváni ke společné modlitbě, kde se již dané téma má odrazit. Musím bohužel říci, že v tomto bodě my, kněží, často selháváme a buď téma zapomeneme říci nebo ho rozvedeme velmi zešířena.

Nyní přichází v krátkém sledu několik prvků, které se od sebe ale liší. Na úvod do liturgie dne plynule naváže vybídnutí k úkonu kajičnosti. Pokorné srdce je podmínkou setkání s Bohem a my přede všemi vyznáváme svoji slabost. Tak tedy po krátkém tichém zamyšlení vyznáváme svou slabost společně (kněz jako všichni ostatní). Jistěže toto místo nenahradí svátost smíření, ale má nás disponovat. Pak se ozve volání: „Pane, smiluj se ...“ (řecky: Kyrie eleison). Tuto starodávnou aklamaci (zvolání) známe již z římské doby, kdy se tak oslavně vzýval panovník. Je to velmi zajímavé volání, protože v něm zaznívá jak něco z předchozího úkonu kajičnosti, tak také něco z oslavy a majestátu, které našemu Pánu patří a my mu ho právem přiznáváme. V neděle a svátky na Kyrie eleison navazuje zpěv Gloria (Sláva). Zatímco Kyrie svojí povahou je spíše zvolání, Gloria je opravdu zpěv. Tento hymnus není nijak precizně koncipován, charakterem odpovídá spontánnímu volání jednotlivých členů obce. Z jejich nitra doslova vytryskla chvála; a tak to má být i s námi.

V závěru úvodního bloku se atmosféra ztiší. Kněz zvolá: „Modleme se!“ Je to slavnostní atmosféra, ve které se nyní (po bouřlivém zpěvu Gloria) ponoříme do svého nitra a v tichu svého srdce vyslovíme před Pánem osobní modlitbu k danému tématu dne tak, jak nám leží na srdci. Teprve na to naváže kněz shrnutím – textem předepsané modlitby. V latině se této úvodní modlitbě skutečně říká collecta – shrnutí. Bohužel i zde, my kněží, často chybujeme a nenecháme dostatečně dlouhou chvíli ticha na modlitbu ostatních. Po modlitbě následuje již další blok: bohoslužba slova.

Vraťme se ještě k několika věcem, které jsme zmínili. Především je to zpěv. Jeho význam v liturgii je obrovský. Běžně se rozlišují tři druhy zpěvu (hudby) v liturgii. První je Ordinarium – tedy zpěv předepsaného textu (zmínili jsme z ordinária Kyrie eleison a Gloria). Tento text by se neměl měnit ani jinak upravovat a měl by to být zpěv celého shromáždění, nikoli jen nějaké části – scholy nebo sólisty. Nezpívá-li celé shromáždění, je to velká chyba, protože ordinarium je ve své podstatě společnou modlitbou a má tuto roli plnit. Druhým zpěvem je doprovodná píseň. Také tu zpívají všichni. A není to jen nabídka, má to být výraz společenství, tedy zpívat mají opravdu všichni. Třetím typem hudby je sólový zpěv nebo preludium varhan či jiného nástroje. To se ozve tam, kde je třeba vyplnit místo, které by jinak zůstalo tupé (např. když je dlouhé podávání sv. přijímání). Asi je z toho zřejmé, jak v liturgii

redakční archiv

nesmírně záleží nejen na muzice, ale i na vlastním textu zpěvu. Jde o modlitbu! Proto je liturgicky obtížně přijatelné, když text písně je směšný nebo hloupý.

Jistě se ptáte, jak to, že někdy zpívá schola nebo nějaký soubor a ostatní si nezazpívají. Myslím, že je nutné, aby i v liturgii platilo: „Litera zabíjí, duch oživuje.“ Bohatost hudby má podnítit také krásu celého obřadu. Nejsme schopni všichni – zvláště bez zkoušení – zazpívat nějaký těžší kus. A přitom právě hudba rozvíjí duchovní fantazii a navozuje atmosféru. Proto se domnívám, že sborový zpěv je velmi vhodný, pokud slouží jako občasně doplnění jinak běžné praxe. Neodpustím si ještě jednu poznámku: Většina písní, které nyní zpíváme z kancionálu, jsou produktem reformy zavedené v Rakouské říši Josefem II. Tato reforma zredukovala bohatost zpěvu na jedinou písničku pro celou mši. Myslím, že je to naší hanbou: jak jsme mohli za 200 let tuto osvícenskou reformu nezměnit. Kéž přijdou noví skladatelé a obohatí naši liturgii kvalitním liturgickým zpěvem a hlubokými texty. -mn-

Ze života svatých

Sv. Ondřej Corsini
biskup a vyznavač
(4. únor)

Ondřej se narodil v r. 1302 ve Florencii ze šlechtického rodu. Rodiče byli zbožní a snažili se vychovat syna dobrým slovem i osobním příkladem. Všechna jejich námaha však byla marná. Ondřej miloval společnost lehkovážných

druhů, s kterými prohýřil celé noci. Rodiče to velmi rmoutilo, ale byli bezradní. Matka Peregrina na kolenou prosila před obrazem Panny Marie: „Matko Boží, matko Vykupitele Ježíše Krista. Ty víš, že mému synu hrozí zkáza, víš, v jakém je nebezpečí. Smiluj se nad ním! Oroduj za něho, aby byl zachráněn.“

V té době, kdy na ulicích města Florencie bylo ještě ticho, kdy se ještě neprobudil ranní městský život, vycházeli z jedné hemy tři jinoši. Strávili tam celou noc. Jedním z nich byl mladý kníže Ondřej Corsini. U brány paláce se rozloučil se svými druhy a potichu se kradl do svých komnat. Nechtěl, aby ho někdo zpozoroval. Když míjel hradní kapli, spatřil pootevřenými dveřmi svou matku, jak pláče před obrazem Panny Marie. V té chvíli se zastyděl za to, jaká muka matce způsobuje. I matka zaslechla jeho kroky, přišla k němu, objala a prosila, aby nedělal hanbu. Po těch slovech vyběhl z paláce a běžel pryč ulicemi města. Nevěděl kam a kde se zastaví.

V tu dobu se právě otevíraly dveře kostela otců karmelitánů. V pozadí kostela zahlédl jinoch sochu Panny Marie. Nerozmýšlel se, běžel k jejím nohám a se slzami v očích úpěnlivě prosil: „Ó Maria, útočiště hříšníků, pomoz. Zachraň mě od zkázy hříchu!“ Hlasitou modlitbu zaslechl jeden z otců karmelitánů. Podivil se, když poznal mladého knížete. Ujal se ho, dovedl k představenému kláštera, kde vyslechli prosby mladého knížete, aby mohl být přijat za řeholníka. Když to oznámili jeho matce, plesala za náhlé obrácení a děkovala za tento dar.

Mladý řeholník, než dosáhl trvalého obrácení, musel mnohokrát překonávat pokušení nejrůznějšího druhu. Také bývalí druhové ho chtěli vylákat z kláštera. Přemlouvali ho, aby opustil klášter, zahodil hrubý mnišský oděv a šel s nimi do světa, kde ho čeká sláva a rozkoš. Ondřej však vytrval. R. 1328 byl vysvěcen na kněze a pracoval s apoštolskou horlivostí. Po smrti fiesolského biskupa chtěli zvolit Ondřeje jeho nástupcem. On však ve své pokoře utekl do kláštera kartusiánů. Již se voliči chystali k nové volbě, když náhle jedno malé dítě zvolalo: „Světce, který má být zvolen naším biskupem, se modlí v kostele kartusiánů.“ Ondřej v poslušnosti přijal volbu a byl vysvěcen na biskupa r. 1360. Přísnost života nezměnil, apoštolskou horlivost zdvojnásobil. Když ve věku 71 let zemřel, byl hned po své smrti ctěn jako světec. -vac-

Církevní stavby berounského vikariátu

Oltáře v chrámu sv. Jakuba st. v Berouně

V předcházejícím zpravodaji byl popsán hlavní oltář sv. Jakuba, kde je světec v oblacích obklopen andílky. Kromě tohoto oltáře je v kostele ještě osm dalších oltářů. Stručně je představíme, i když dnes jde o oltáře v nepravém slova smyslu, protože se na nich již eucharistie neproměňuje. Svým uměleckým pojetím však zpříjemňují kostelní interiér. V hlavní lodi vpravo (při pohledu od vchodu) je oltář, kde obraz znázorňuje smrt sv. Josefa. Nad umírajícím Josefem se sklání Ježíš už jako dospělý muž. Po stranách oltáře z roku 1735 jsou sochy sv. Augustina (učitele církve) a sv. Vojtěcha, českého patrona.

Chrám sv. Jakuba má dvě boční lodi, které mají zajímavou křížovou klenbu. V jižní lodi vpravo při pohledu od vchodu jsou tři oltáře. První znázorňuje P. Marii Škapulířovou neboli karmelskou z roku 1706. Po stranách jsou sochy sv. Doroty a sv. Máří Magdaleny. Druhý oltář je Nejsvětějšího srdce Páně a je z roku 1782. Na třetím oltáři je obraz sv. Anny od malíře Jakuba Obrovského. Nahoře je obrázek sv. Antonína Paduánského. U tohoto oltáře jsou vždy na Vánoce postaveny jesličky a betlémská scenerie s postavami lidí a zvířátek. Nad nimi je v tu dobu instalován obraz Jaroslava Goldmana znázorňující vánoční pohled na zasněžené berounské náměstí a okolní krajinu.

V severní boční lodi jsou rovněž tři oltáře. První (při pohledu od vchodu) znázorňuje Boží hrob se snímáním těla Krista Pána z kříže. Jeho původ se datuje od r. 1732. Druhý oltář z roku 1752 je sv. Jana Nepomuckého. Třetí oltář z roku 1721 je zasvěcen Panně Marii Karlovské.

K mobiliáři patří – vpravo u vchodu – socha Panny Marie Lurdské v nadživotní velikosti, kterou pořídila paní Radová kolem r. 1930. K oltářům a sochám je třeba dodat, že byly zřizovány mnohými dárci, měšťany a představiteli církve. Proto například tvář sv. Jana Nepomuckého v severní boční lodi (na prostředním oltáři) má podobu děkana Strachovského. O kostel se staralo také mnoho spolků, jako Bratrstvo bolestné Matky Boží. Proto vše zůstalo zachováno v tom stavu, jak jej známe my.

Oltář sv. Barbory, nyní v depozitáři kostela **foto av**

-vac- ve spolupráci s M. Palkoskou

Náročné, ale příjemné Vánoce

Vánoce byly pro pěvce chrámového sboru nebývale náročné. Mezi 19. prosincem 2004 a 12. lednem 2005 chrámový sbor realizoval čtyři různé programy. V původním plánu byly pouze tři :

Adventní program pro bohoslužby adventních nedělí (koncertně provedeno v neděli 19. 12. 2004 v kostele sv. Jakuba); Vánoční písně Adama Michny z Otradovic k „půlnoční“ bohoslužbě na Štědrý večer u sv. Jakuba; Vianočná omša F dur Edmunda Paschy v instrumentaci Lukáše

Chrámový sbor
sv. Jakuba

Petřvalsekého. Posledně jmenovaná skladba byla provedena ve spolupráci s orchestrem ZUŠ V. Talicha, pod dirigentským vedením Jiřího Šimáčka, koncertně na ZUŠ V. Talicha v Berouně 22. 12. 2004, při mši sv. na Boží hod vánoční v kostele sv. Jakuba a znovu koncertně 26. 12. 2004 bez orchestru pouze s doprovodem varhan opět v kostele sv. Jakuba.

Čtvrtým programem „nad plán“ byla Česká mše vánoční „Hej mistře“ Jakuba Jana Ryby. Byla uvedena ve spolupráci se smíšeným pěveckým sborem Slavoš a orchestrem ZUŠ V. Talicha v Berouně koncertně jako benefice pro Asii postiženou přírodní katastrofou. Koncert se konal v neděli 9. 1. 2005, spolupořadatelem bylo město Beroun. Na straně účinkujících se sešlo na 80 hudebníků a pěvců. Kostel sv. Jakuba byl plný, odhadem 250 posluchačů. Výtěžek koncertu ve výši 24 tis. Kč byl prostřednictvím Farní charity Beroun, péčí JUDr. Jany Civínové, odeslán na účet České katolické charity na pomoc Indonésii. Při organizování tohoto koncertu jsem oslovil řadu významných osob a nikdo moji žádost o spolupráci

Plno u oltáře i v hledišti - atmosféra koncertu pro Asii **foto R. Hána**
neodmítl. Proto bych rád poděkoval pěvcům smíšeného pěveckého sboru Slavoš se sbormistrem Haigem Utidjanem a tajemnicí Blankou Houžvíkovou, instrumentalistům orchestru ZUŠ V. Talicha a panu dirigentovi Jiřímu Šimáčkovi. Koncert by rozhodně nemělo smysl organizovat bez účasti města Beroun. Pan místostarosta Ing. Tomáš Havel neváhal z minuty na minutu změnit svůj pracovní program, aby mě přijal k projednání této věci. Sám jsem byl překvapen, s jakou důkladností pak město Beroun provedlo informační kampaň.

Koncert 12. 1. 2005 v ZUŠ Radotín s Vianočnou omšou F dur Edmunda Paschy představoval pro chrámový sbor komorní, příjemnou a vydařenou tečku za Vánoce, kterou si všichni pěvci mohli bez stresu hezky užít.

Moje zvláštní poděkování patří nejbližším spolupracovníkům. Panu varhaníkovi Lukášovi Petřvalsekému, autorovi grafického zpracování plakátů, pozvánek a programů panu Aloisovi Vaškovi a všem přátelům pěvcům chrámového sboru.

Jiří Beštec

Putování hudební historií Berouna

Dějiny našeho královského města Berouna jsou jistě velmi dobře zpracované. Ostatně pohled do výkladů berounských knihkupectví to potvrzuje. Práce předních českých historiků, zvláště těch místních (například Dr. Garkische), se často k našemu městu upínají, protože je to jedno z Praze nejbližších sídel založených králem a s dějinami metropole je úzce spjato. Nicméně ty hudební dějiny jsou tak trochu v pozadí a myslím, že neprávem. Dovolím si vás pozvat na malý exkurz do hudební historie města.

Když ve 13. století založili němečtí osadníci na místě brodu přes řeku město, dali mu jméno Verona (odtud vznikl název Beroun). Ovšem toto místo brzo zpusťlo a obnoveno bylo až královským přípisem v roce 1295. A v tomto čase zde již existoval kostel a v něm se pochopitelně pěstovala hudba. Ovšem souvislejší dějiny hudebního života se dají sledovat až od poloviny 17. století. Tak například víme, že v roce 1612 byl správcem berounského kůru jistý J. Bučinský Megalinius. V roce 1685 zde existovalo literátské bratrstvo. To byly velmi populární spolky

zpěváků z řad vzdělaných měšťanů, kteří v chrámovém prostředí pěstovali hudbu. Tedy především duchovní písně a vícehlasé kompozice. Literátská bratrstva jsou specifickým útvarem střední Evropy, jinde je prakticky nenajdeme. Důležité je to, že to byli de facto poučení laici. Díky literátským bratrstvům se duchovní písně v národním jazyce staly v Čechách velmi oblíbené. Tito zpěváci je učili ostatní lidi v kostele, kteří často byli negramotní. V minulém čísle Zpravodaje jsem také zmiňoval literátská bratrstva jako hlavní pilíře zpěvu rorátních cyklů u nás. Bohužel tyto zpěvácké spolky houfně zanikaly po roce 1621, protože se vyskytovaly především v utrakvistickém prostředí. Významným

Berounské centrum historické red. archiv

přínosem pro hudební život Berouna byla rodina mlynáře Podleského. Všechny jeho dcery – Alžběta, Anna, Tekla, Josefa, Barbora a Mariana se v polovině 18. století staly skvělými zpěvačkami. Tekla Podleská dosáhla dokonce mezinárodní proslulosti jako pěvkyně rakouského císařského dvora. Ve stejné době se v Berouně narodil i skvělý houslista Š. J. Klackel. Mlýn Podleských se stal i rodištěm jedné z nejvýznamnějších osobností našeho města – pozdějšího děkana J. A. Seydla. Za jeho působení se totiž na berounské fáře scházela obrozenecká společnost, a protože byl děkan Seydl skvělým hudebníkem, hudbě bylo přáno. Tomuto osvícenému člověku věnoval přední český houslový virtuóz Josef Slavík své Caprice pro sólové housle op. 1. Byl to právě Antonín Seydl, který podnítil stavbu skutečně důstojných varhan pro berounský kostel, jejichž skříň se dochovala na hlavním kůru. Bohužel nástroj se nezachoval, protože byl v letech 1931-1932 nahrazen novým varhanním strojem firmy Mölzer z Kutné Hory. Tehdy byly i původní skříně upraveny. Byly prodlouženy dozadu a vodorovně srovnány. Předtím totiž stály mírně otočeny k sobě. Proto dneska nejsou osově vyrovnány vůči středovému oknu, což je dobře vidět při pohledu z lodi kostela.

(Pokračování příště)

Lukáš Petřvalský, varhaník

ČESKÁ KATOLICKÁ CHARITA FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✿ **Farní charita samostatným subjektem**

Od 1. 1. 2005 se naše Farní charita osamostatnila. Do této chvíle působila oficiálně pod hlavičkou Arcidiecézní charity Praha, nyní je **Farní charita Beroun samostatný právní subjekt** s vlastním účetnictvím a s možností rozhodovat v rámci získaných grantů o financování jednotlivých projektů.

✿ **Znovuotevření Azylového domu sv. Jakuba**

Při hezké slavnosti v úterý 4. ledna, které se účastnilo i několik hostů z řad farníků, se konalo znovuotevření Azylového domu pro muže v Berouně na Zavadilce. Od toho dne, kdy dal domu požehnání P. Josef Pecinovský, nese dům jméno svého patrona a patrona berounské farnosti, svatého Jakuba.

V krátké historii azylového domu se vystřídali tři správci. Nejdříve MÚ Beroun, pak od ledna 2002 převzala tento dům Arcidiecézní charita Praha.

foto Hana Burešová

Tedy pod vedením ředitele Farní charity Beroun pana Daniela Průši se začalo chystat provedení rekonstrukce. Přes nemalé snahy a pro různé havárie (např. čističky odpadních vod nebo plynového kotle ústředního topení) bylo bohužel nemožné k rekonstrukci přikročit, též pro nedostatky finančních prostředků a neplánované výdaje na opravu střechy, kterou odnesl vítr při jarní průtrži...

Paní Burešová, nynější vedoucí azylového domu při znovuootevření vyzdvihla skutečnost, že další etapa domu nastala, když v dubnu 2004 nastoupila do funkce ředitelky farní charity paní JUDr. Jana Cívínová. Bylo dohodnuto, že od ledna 2005 bude azylový dům spravovat Farní charita Beroun.

Arcidiecézní charita Praha poskytla finanční prostředky na základní, částečnou rekonstrukci. Nyní nastává hlavní důležitá fáze znovuuvedení azylového domu pro muže do provozu a to včetně „denního centra“ a skladu ošacení, pánské obuvi i funkčních domácích spotřebičů.

-vac-

PAN TAU A VÁNOČNÍ STROMEČEK aneb Eldorado maškarně maskovaných maskotů

Od našich domácích zpravodajců

Ze zákulisí: *Listopad* - ne všichni tancechtiví mohou na farní ples, nemají hlídání pro děti. Co takhle uspořádat taneční akci pro obě

generace? *Prosinec* - po vánocích budou kapsy prázdné a vysypané, navíc se přiblíží doba masopustu. Vyhlásíme maškarní, za šaty netřeba utrácet peněz, stačí zapojit fantazii... *Leden, čtyři týdny před akcí* - ale bude vůbec o maškarní zájem? Na výzvu k předběžnému přihlášení reagovaly dvě rodiny... *Čtrnáct dní před akcí* - podařilo se zajistit příjemný a levný sál Eldorado na Jarově nad Berounem. Dobře, maškarní bál bude, snad tam nezůstaneme sami. K-klub čítá zhruba 8 rodin, počítáme-li i ty spřátelené a příbuzenské, což činí dohromady asi 20 dětí. Tak aspoň pro ně... Farní klubovna už je přece jen malá i pro 40 lidí. *Hodinu před akcí* - dvě tři rodinky dorazily autobusem, jinak sem zvědavě nakukují spíše místní. Několik přátel naopak ohlásilo nemoc. Není divu v tomhle počasí. *Chvilku před začátkem* - část farního arsenálu rodin přece dorazila. Málo nás, no tak aspoň bude dost místa k tanci. Připomíná to písničku Báječnej bál, schválně si zkuste přezpívat všechny sloky... *Půl hodiny po začátku* - NAJEDNOU

Pan Tau a stromeček foto av PLNO! Asi děti dlouho spaly, či výroba maškar zabrala čas, jisté je že prostůrek je příjemně zaplněn a představování skoro padesáti dětských masek včetně části odvážných maskovaných dospělých trvá hezkou chvíli. SLÁVA, nebylo to nadarmo! I s Jarovskými je nás tu už přes sto dětí a rodičů z Berouna, Zavadilky, Zdejciny, Litně a Hýskova... Klauniáda může začít.

**K KLUB
BEROUN**

Hudební skupina "Kokino"

foto av

Beroun - Jarov: Podvečerní klid soboty 22. ledna zaplnil na jarovském "ranči" Eldorado radostný vřiskot cowboys, indiánů, černochů, ale i vodníků, mořských ježků, potápěčů, pirátů, kapitánů, Křemílků, Vochomůrků a jiných skřítků, princezen růžových (Šípková Růženka), zlatých (Maruška Zlatovláska) i bílých (Bílá paní); sál se plnil hmyzem (vosa, beruška), zvířaty (kočička, myš) i ložním prádlem (peřinka a polštářek); přišli klauni, selky, mimina (vedle skutečných kojenců také dvě pětiletá), secesní dámy (Růžová s kloboučkem, Bílá bez kloboučku, Červánek Merry, a černohvězdná Noční obloha), Maková panenka, Červená karkulka, Rytíř na koni, hrabě Dracula, Harry Potter, Fotbalista Baroš, pan Tau a v neposlední řadě vánoční stromeček. Některé z masek zde byly jaksi pracovně, především vodnice, dáma a klavírista - hudební skupina Kokíno; též Klaun s Kalupinkou, kteří se úspěšně zhostili role průvodců večerem a zábavou pro děti. Po úvodní lekci tance a korzování v mezičase nastalo představení masek a po dalším tanečním bloku si děti s rodiči mohly vyzkoušet několik soutěžních úkolů (například "Kterak obalit tatínka toaletním papírem" - většinou role nestačily, ať na výšku, či na šířku...) či sálově tanečních her - Letkis, Šlapaná o balónky či Pešek pro nejmenší. Pak už byla vyhlášena hvězdou večera Vosa se svým žihadlem, sluncem večera veselá Peřinka s plesovými korálky, cenu diváckou pak získal skvěle

Pešek klaun jde okolo, neďivej se na něho... *foto av*

ozdobený Vánoční stromeček z dětských a pan Tau z dospělých masek. Všeobecné taneční rejdní ukončilo až Caruso show - koho před 21. hodinou nevyhnala únava, toho spolehlivě vystrnadily pokusy trefit se do slov či melodie v počítačové variaci známé televizní soutěže. Bezkonkurenčně nejlepší (nepočítám-li skvělého Sikiho s hlasem Matuše a Stínem katedrál) byly děti. Buď je nesvazovala tréma, nebo spíš - vzhledem k tomu, že neumí číst - zpívaly z paměti, jak nejlépe uměly... Pak už rodiče museli své ratolesti opravdu odvelet do postýlek, ačkoli některé jakoby chytly druhý dech. Nezbyvá než si přát, aby toto nadšení z maškarního reje všem vydrželo i napřesrok, určitě si Eldorado masek zopakujeme. *-iv-*

Co chystáme na rok 2005?

Těšíme se, že i v letošním roce podpoříte činnost našeho občanského sdružení "Křesťanský klub Beroun" alespoň svou účastí na akcích, které se snažíme pro vás připravovat. Jejich seznam následuje:

27. února - **Divadélko Jany Čaplové**

28. března - **Boží hod velikonoční - tradiční velikonoční celodenní Hodovačka chlapců a chlapů okolo obydlí všech žen a holčiček.**

17. dubna, 15,30 hodin - koncert skupiny **Ztracená kapela** v Zábranském kostele Beroun.

22. května - **Divadélko Jany Čaplové**

1. - 17. července - **letní skautský tábor** (není akcí K-klubu, ale podporujeme ji)

20. - 27. 8. 2005 - V srpnu akci neplánujeme, neboť počítáme z účastí na **farní dovolené**, kterou pořádá M. Horná a A. Veverková v Deštném v Orlických horách, penzion Veba,

18. září - **Divadélko Jany Čaplové**

18. listopadu - **Předadventní farní ples**

4. prosince - **Mikulášské setkání spojené s divadlem Jany Čaplové**

Pavel Kodras

Spolčo v reji

Zdravím všechny příznivce masek. V sobotu 22. ledna se na Jarově konal maškarní rej masek. Po úvodním slovu klauna (Pavel Kodras) děti začaly tančit a perfektně se bavit. Bylo vidět, že zábavu a soutěže, které pro ně byly připraveny, někdo vymýšlel s velkou fantazií. Dokonce byla i tombola. Když jsem viděl, jak byli "prekové" šťastní, hrálo mě to u srdce. Doufám, že maškarní rej nebyl poslední a ten další bude ještě lepší než tenhle.

Za všechny ze spolča Štefan V. Duník

Skautský tábor 2005?

Skautský tábor se blíží a my doufáme, že se nám jej podaří uskutečnit.

Prosíme naléhavě všechny případné zájemce o **písemné předběžné nahlášení dětí, které chtějí na tento tábor jet (s uvedením adresy, kam má být zaslána závazná přihláška), a to do 25. února 2005. Tuto přihlášku naleznete níže, lze odštípnout.**

V případě nedostatku předběžně přihlášených hrozí nebezpečí, že se tábor nebude konat!

Letos je domluveno místo stejné jako vloni, tedy nedaleko Rožmitálu pod Třemšínem a termín od 2. do 17. července. Předpokládaná cena pro jedno dítě je 2500 Kč. Přihlásit se mohou děti starší 7 let. Nezaspěte a pospěšte si s předběžnými přihláškami, těšíme se na ně!

Pavel Kodras, střediskový vůdce

Předběžná přihláška na tábor

pořádaný skautským střediskem 21204 Beroun „Radost a Naděje“.

Kdy: **2. – 17. 7. 2005**

Kde: **Rožmitál pod Třemšínem (místo jako v roce 2004)**

Za kolik: **2. 500,- Kč**

Předběžně přihlašuji své dítě **starší sedmi** let a chci zaslat závaznou přihlášku na adresu.....

Chci na tento tábor jet jako vedoucí **ano ne** Kvalifikaci pro vedení dětí **mám nemám**

Přesněji určená kvalifikace

Mohu pomoci při stavbě tábora **ano ne** (ano = odpočet 300,- Kč ze základní ceny)

Příprava v březnu ano ne kolik lidí

18. – 19. 6. 2005 ano ne kolik lidí

1. – 3. 7. 2005 ano ne kolik lidí

Jestliže chcete na tento tábor jet osobně a nebo chcete, aby jelo vaše dítě, musíte do 25. 2. 2005 doručit tuto předběžnou přihlášku na adresu: Pavel Kodras, Svatojánská 126, 266 01 Beroun 3. Počet táborníků je na letošním táboře omezen na celkový počet 30 dětí a bude brán zřetel na pořadí, v jakém budou předběžné přihlášky doručovány.

*Pavel Kodras,
střediskový vůdce*

Předběžnou přihlášku a další informace též najdete na farních www stránkách.

Nechybí lidi, chybí příležitost!

Každou chvíli vás uhodí do očí ve zpravodaji či do uší při ohláškách poznámka na téma: “Pomozte ve farnosti”, “Hledáme lidi” a tak všelijak podobně? Možná právě vy patříte k těm, co si pokaždé řeknou: Já bych pomohl, ale jak? Každému je bližší jiná práce. Někdo by se rád zapojil, ale netroufá si sám se nabídnout. Nebo naopak nemůže přiložit ruku k dílu zrovna v čase vypsané brigády... Pak právě pro vás jsou následující řádky. Nabízíme přehled prací, které je v farnosti v Berouně třeba vykonat. (Samozřejmě by bylo možné zjednat si na některé práce “firmu”, ale peníze, které bychom vynaložili, můžeme použít zase jinde. Samozřejmě některé tyto práce občas svého obětavce nacházejí, jinak by fara nemohla fungovat, ale jak vidíte seznam je dost dlouhý i pro více ochotných rukou...) Možná jedna z nich je ta pravá práce pro vás. Tak například:

- ✘ oprava figur vánočního berounského betlému (slepení, případné domalování)
- ✘ pálení stromků z vánoční kostelní výzdoby na farní zahradě
- ✘ pomoc s prořezáním stromů na farní zahradě
- ✘ pálení větví po prořezání stromů na farní zahradě
- ✘ odstranění pařezů od poražených stromů na farní zahradě
- ✘ vyrovnání povrchu zahrady prosátou hlínou z kompostu
- ✘ úklid zahrady a její příprava na jaro
- ✘ dozdění studny na farní zahradě
- ✘ vyčištění a vyklizení zahradní kaple
- ✘ vybudování zahradního domku na náradí
- ✘ pravidelné letní sekání trávy na farní zahradě
- ✘ zhotovení a udržování záhonu pro pěstování květin na farní zahradě
- ✘ vyčištění blízkého okolí ohradní zdi na farní zahradě (vytrhávání plevelu a kořenů)
- ✘ očištění a nátěr železných vrat a vrátek v areálu fary
- ✘ oprava dřevěných vrat včetně nátěru na straně dvora
- ✘ výroba zajištění dřevěných vrat na farní dvůr
- ✘ oprava a dokončení garážových vrat na farních garážích (hlavně truhlářská práce)
- ✘ dokončení odvětrání garáží (dva otvory, instalace větracích mřížek)
- ✘ vybudování elektroinstalace do farních garáží
- ✘ zprovoznění světla na farním dvoře
- ✘ vybourání základů po staré garáži na “parkovacím místě” vedle kaplanky na farním dvoře
- ✘ oprava (vybudování nového) pískoviště v zahradce mateřské školky
- ✘ dobudování dětského hřiště pro KMS
- ✘ úklid a vyčištění prostor půdy nad kaplí a mateřskou školkou
- ✘ dokončení okapů a střechy sakristie u kaple na faře
- ✘ vyčištění sklepních prostor pod farou a kaplankou
- ✘ oprava elektrorozvodů ve sklepě pod farou a kaplankou
- ✘ pravidelný úklid společně používaných toalet v kaplance
- ✘ dokončení prostoru kuchyňky ve velké klubovně v kaplance (instalátorské a zednické práce)
- ✘ oprava dlažby ve velké klubovně v kaplance
- ✘ oprava zavěšení světel ve velké klubovně v kaplance
- ✘ oprava úchytů a zavěšení topení v malé klubovně v kaplance
- ✘ vymalování chodby v I. a II. patře kaplanky
- ✘ vymalování koupelny v kaplance včetně drobných zednických oprav
- ✘ vymalování chodby v kaplance
- ✘ oprava zvonků na faře
- ✘ oprava pantu u vstupních dveří na faru
- ✘ vymalování farní kanceláře v přízemí fary
- ✘ oprava světla v přízemí fary
- ✘ vymalování vstupní haly v přízemí fary včetně drobných zednických oprav
- ✘ je třeba též vybudovat prostory pro farní knihovnu a přestěhovat její inventář
- ✘ pravidelná úprava kostelních nástěnek
- ✘ a samozřejmě pravidelný úklid kostelů: především odstranění prachu, vysávání kobereců, leštění lavic ap. i mimo čas vyhlášených brigád

Seznam prací, které je třeba udělat, můžete kdykoli doplňovat (informujte redakční radu zpravodaje, která seznam doplní) a nezapomeňte si také nějakou pro sebe vybrat. **Na provádění prací se hlase, prosíme, písemně - jméno a telefon napsaný na lístečku vhod'te prosím do krabičky "Dotazy a články" na stolku s tiskovinami v kostele nebo ve vstupní hale fary do schránky odborného duchovního asistenta Pavla Kodrase, který byl dočasně pověřen koordinací prací a brigádníků. Též můžete zaslat sms se svým jménem a kontaktem na tel: 603 927 218. (Nevolejte, telefon není stále zapnutý!)** -red-

ŮŘEDNOSTI : VÝKAZ O HOSPODAŘENÍ FARNOSTI BEROUN - ROK 2004:

<i>Text</i>	<i>Skutečnost v Kč,-</i>
Nájemné	83 021,00,-
Prodej majetku, úrok z term. vkladů a ostatní zdaňované příjmy	410 000,00,-
Sbírky	208 607,00,-
Dary fyzických a právnických osob - tuzemské i zahraniční	698 106,00,-
Úroky z vedení běžného účtu	14 940,57,-
Příspěvky z diecéze	41 000,00,-
Příspěvky obecní, krajské, státní	560 000,00,-
Ostatní příjmy	69 057,50,-
PŘÍJMY CELKEM	2 084 732,07,-
Bohoslužebné výdaje	53 135,00,-
Režijní výdaje	366 866,80,-
Opravy památek	564 300,00,-
Opravy ostatní	52 236,00,-
Odeslané sbírky a příspěvky arcidiecézi	41 974,50,-
Dary a charitativní výdaje	20 000,00,-
Daň z příjmu práv. osob, z nemovitostí,	476,00,-
Nákup dlouhodobého majetku	471 013,50,-
Ostatní výdaje	591 712,02,-
VÝDAJE CELKEM	2 161 713,82,-

FARNOST BEROUN: „ZÁBRANSKÉ“ A „SVATOJAKUBSKÉ“ VARHANY STAV K 22. 1. 2005

a) Varhany – kostel Zvěstování Páně

Příjmy na „zábranské“ varhany: **1.238.952,- Kč**

- 842,- Kč (zůstatek z roku 2000)
- 39.700,- Kč (hrnčířské trhy: tombola a dary od hrnčířů - září 2001)
- 280.000,- Kč (Ministerstvo kultury - 2002)
- 53.710,- Kč (hrnčířské trhy: tombola a dary od hrnčířů - září 2002)
- 350.000,- Kč (Ministerstvo kultury - 2003)
- 39.700,- Kč (hrnčířské trhy: tombola - říjen 2003)
- 400.000,- Kč (Ministerstvo kultury - 2004)
- 75.000,- Kč (Středočeský kraj - 2004)

Náklady na jejich pořízení: **1.312.975,- Kč**

- 1.286.991,- Kč (dle „Smlouvy o dílo“ s varhanářem panem Šlajchem)

- 15.984,- Kč (propagace opravy - pohlednice kostela s varhanami)

- 10.000,- Kč (hrnčířské trhy – poplatek Městu za tomboly v letech 2001, 2002, 2003)

Z toho je zapláceno: **1.176.973,- Kč**

- 1.176.973,- Kč (varhanáři panu Šlajchovi)
- 15.984,- Kč (propagace opravy - pohlednice kostela s varhanami)
- 10.000,- Kč (hrnčířské trhy – poplatek Městu za tomboly v letech 2001, 2002, 2003)

Na kontě „zábranských“ varhan je: **35.995,- Kč**

Zbývá uhradit: **110.018,- Kč**

Farnosti chybí: 74.023,- Kč

b) Varhany – kostel sv. Jakuba

Příjmy na svatojakubské varhany: **686.890,- Kč**

- 41.790,- Kč (hrnčírské trhy /květen+říjen 2003/: dary hrnčírů)
- 400.000,- Kč (příspěvek Psalteria a SDH)
- 79.304,- Kč (dary a sbírky věřících)
- 22.006,- Kč (dary věřících z Rijswijku při slavnosti žehnání varhan)
- 108.850,- Kč (hrnčírské trhy /květen+září 2004/: tombola a dary hrnčírů)
- 12.400,- Kč (koncerty 19.6., 13.9. a 7.10. – dary přítomných)
- 10.000,- Kč (koncert 7.10. – příspěvek Města)
- 12.540,- Kč (koncerty 4.12., 19.12. a 26.12. – dary přítomných)

Náklady na jejich pořízení (kromě těch, co uhradili Holanďané) činí: **746.890,- Kč.**

- 613.500,- Kč (viz „Smlouva o dílo“ s varhanářem panem Vaculínem)

- 60.000,- Kč (rejstřík „kvinta“ dodaný panem Vaculínem nad rámec smlouvy)
- 30.000,- Kč (doprava varhan)
- 11.140,- Kč (doprava do Holandska + náklady s cestou spojené)
- 28.250,- Kč (3. října 2004 – slavnost žehnání varhan, dárky pro farnost Rijswijk)
- 4.000,- Kč (hrnčírské trhy – poplatek Městu za tombolu)

Z toho je zaplaceno: **686.890,- Kč**

- 613.500,- Kč (panu Vaculínovi – uhrazená „Smlouva o dílo“)
- 30.000,- Kč (doprava varhan – „Tajdom“ Hýskov)
- 28.250,- Kč (slavnost žehnání varhan + dárky pro Rijswijk)
- 11.140,- Kč (doprava do Holandska)
- 4.000,- Kč (poplatek Městu – tombola)

Zůstatek na účtu „svatojakubských varhan“ je: **0,- Kč**
Zbývá doplatit: **60.000,- Kč**

Farnosti chybí: **60.000,- Kč**

FARNOSTI TETÍN, LODĚNICE, ŽELEZNÁ - ROK 2004:

Text	Skutečnost v Kč,-		
	Tetín	Loděnice	Železná
Nájemné	26 193,00,-	4 200,00,-	96 223,00,-
Prodej majetku, úrok z term. vkladů a ostatní zdaňované příjmy			1 533 225,00,-
Sbírky	7 099,50,-	26 329,00,-	27 358,00,-
Dary fyzických a právnických osob	48 000,00,-	57 600,00,-	3 000,00,-
Příspěvek z diecéze	140 000,00,-		839,00,-
Ostatní příjmy	896,50,-	10 320,00,-	
PŘÍJMY CELKEM	222 189,00,-	98 449,00,-	1 660 645,00,-
Bohoslužebné výdaje	486,00,-	2 720,00,-	4 080,00,-
Režijní výdaje	24 714,50,-	9 844,00,-	6 531,00,-
Opravy památek	141 974,00,-	45 550,00,-	80 000,00,-
Ostatní opravy		8 700,00,-	3 000,00,-
Odeslané sbírky a příspěvky arcidiecézi	1 131,50,-	7 654,00,-	3 136,00,-
Dary a charitativní výdaje		20 000,00,-	250 000,00,-
Daň z příjmu práv. osob, z nemovitosti	804,00,-		38 236,00,-
Nákup dlouhodobého majetku	39 865,00,-	13 160,00,-	13 500,00,-
Ostatní výdaje	28 026,00,-		7 487,00,-
VÝDAJE CELKEM	237 001,00,-	107 628,00,-	405 970,00,-

ANKETA :

Vážení čtenáři Zpravodaje, prosíme vás o odpověď na tuto otázku:

Jste spokojeni s liturgií tak, jak ji ve vašem kostele slavíte?

NE = nejsem spokojen

ANO = jsme spokojeni a nepotřebuji nic měnit.

Své odpovědi zašle na tel: **603 927 218** (*Nevolejte, telefon není stále zapnutý!*)

ve formě SMS zprávy ve tvaru: **FARNOST - ANO nebo NE**, (Příklad: LODENICE - NE)

Odpovídat můžete i na www stránkách farnosti, kde je vytvořena anketa, nebo napsat na papírek a hodit v kostele do schránky "Dotazy a články" Berounského zpravodaje.

Děkuji, P. Michal Němeček

OTÁZKY Z DUCHNY :

Rádi bychom znovu obnovili starou tradici farní "**Duchny**" - jakési odpovědný na vaše dotazy. V krabičce je sice nenacházíme, přesto víme, že existuje mnoho otázek, které vás zajímají. Spousta jich vyvstává při každém ze setkání při bohoslužbách, společenství i přátelském povídání. Jen je, prosíme, pokaždé rovnou napište na papírek a vhodte do "**známé schránky**" na stolku s tiskovinami v kostele. Nebo je pište "esemeskou" na tel: **603 927 218**. Redakce se už postará, aby byly pokud možno zodpovězeny. Následující otázky jsme zachytili v ústním podání na "společenství". Odborný výklad tedy následuje. *-red-*

1. Jakým způsobem lze přestoupit do katolické Církve ?

Nejprve je nutné kontaktovat kněze. S ním pak projdete otázku křtu (kdo, kde, kdy vás pokřtil a zda existuje nějaký zápis - potvrzení či svědectví, že křest proběhl). Pak obvykle probíhá příprava, aby žadatel věděl, co vlastně katolická církev učí a mohl tedy zodpovědně přestoupit. Požádá-li někdo platně pokřtený v jiné církvi o přijetí do katolické církve, nemluvíme o "přestupu", ale mluvíme o "**přijetí do plného společenství Církve**". Církev totiž není fotbalový klub a platně udělený křest v jiné církvi se samozřejmě již neopakuje. **První věcí, kterou je třeba zjistit, je tedy skutečnost, zda byl křest platně udělen.** To znamená:

- obmytím vodou, či ponořením do vody
- ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého
- s úmyslem křtít a křest přijmout (u "dospělého")

V našich podmínkách mezi tradičními Církvemi není žádný problém, Církve si vzájemně platnost křtu uznávají. (Za První republiky však někteří faráři Československé husitské církve křtili: "Ve jménu republiky," či "Ve jménu Jana Husa". Takové křty byly samozřejmě neplatné.) Dnes obyčejně stačí potvrzení o udělení křtu v jiné církvi.

Druhou věcí, která se u žadatele "zkoumá", je správný motiv. Je třeba, aby pokřtený měl upřímnou víru v Ježíše Krista a s vírou těž přijímal i jeho učení tak, jak jej předkládá katolická církev.

Obřad "přijetí do plného společenství Církve" se pak zpravidla děje ve mši sv., při níž dotyčný:

- vyzná svou víru (zpravidla nicejsko-cařihradské vyznání víry)
- po vyznání víry je biřmován (pokud již tuto svátost nepřijal ve "východní" Církvi)
- při mši sv. je vyjádřena jednota a přijetí do katolické Církve i účasti na eucharistii

2. Proč je na paškálu i nyní rok 2004, když už je rok 2005 a navíc dle liturgického kalendáře církevní rok začal už v loňském listopadu?

Paškál je "velikonoční svíce", která se v příslušném roce rozsvěcí právě *jen v době velikonoční, protože symbolizuje zmrtvýchvstalého Krista. Proto paškál zůstává od jedněch velikonoč ke*

druhým. Po slavnosti Seslání Ducha Svatého se odnáší od oltáře či ambonu, kde byl ve velikonoční době umístěn a pak se již v průběhu církevního roku nerozsvěcuje. Výjimkou je slavení svátosti křtu a křesťanský pohřeb. Křest však vždy zpřítomňuje velikonoční tajemství spásy, proto se při rozsvícení paškálu jakoby znovu **vracíme** k událostem velikonoce. Stejně tak při pohřbu mimo dobu velikonoční nám rozsvícený paškál připomíná tajemství Ježíšova vítězství nad smrtí, jež jsme o velikonočních s vírou slavili. Přirozeně tedy v roce 2005 rozsvítíme nový paškál - s datem 2005 - právě až o slavnosti velikonoční vigilie Zmrtvýchvstání Páně.

Číslo roku na paškálu být nemusí, ale je to obvyklé. Připomíná nám, že Kristus není otázkou minulosti, ale je přítomen v tomto konkrétním čase. (Dle knihy Caeremoniale episcoporum - kniha obřadů vydaná původně v roce 1600 a pak Janem Pavlem II. nová verze 1983 - může biskup a kněz pro zdůraznění úcty ke svíci připojit obřad, jehož součástí je vyrytí letopočtu roku, který právě je.) **Se začátkem církevního roku to nemá nic společného.**

-jp, mn,ck-

PODĚKOVÁNÍ: Pavel Kodras, odborný duchovní asistent, děkuje za účast na listopadové zahradní brigádě, jejíž motto by mohlo znít: *“Moc jich nepřišlo, ale co můžeme dělat pane faráři, snad to příště bude lepší...”* Zároveň zve na druhou v pořadí, kterou tentokrát bude zastřešovat Ing. Blanka Čaplová. **Budeme zahradu připravovat na jaro, brigáda se bude konat v sobotu 26. února 2005 od 9 do 12 hodin.**

-red-

NABÍDKA: Prodej medu: lesní, pastový za 95,-Kč/kg. Sháním sklenice o obsahu 1 litr i s víčky, 5 sklenic o obsahu 5l se šroubovacími víčky.

Pavel Jambor

HLEDÁME:

- Farnost Beroun hledá schopného člověka, muže či ženu, pro koordinaci prací v okolí fary, brigádníků a následnou kontrolu (viz článek Nechybí lidi, ale příležitost). **-red-**
- V Berounské charitě zakládají Ošetřovatelskou službu a intenzivně shánějí šikovnou a komunikativní zdravotní sestřičku. **převzato z pražského infomailu**
- Arcibiskupství pražské vyhlašuje výběrové řízení na místo ředitele/ky **Církevní mateřské školy Srdíčko** se sídlem v Praze 5 - Lužiny, Podpěrova 1879, **s nástupem do funkce od 1. března 2005 nebo dle dohody.**

Požadavky: kvalifikační předpoklady dle zákona č. 563/2004 Sb. o pedagogických pracovnících, znalost problematiky řízení školství a školských předpisů, organizační a řídicí schopnosti, aktivní účast na životě katolické církve.

K přihlášce přiložte: podrobný životopis, přehled dosavadní praxe, ověřenou kopii o dosaženém vzdělání, výpis z trestního rejstříku (ne starší 3 měsíců), lékařské potvrzení o zdravotní způsobilosti k výkonu dané funkce (ne starší 2 měsíců).

Přihlášky zasílejte na adresu: Arcibiskupství pražské, Odbor církevního školství, Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1 **do 18. února 2005.**

Mgr. Eva Tomášková, vedoucí odboru církevního školství při arcibiskupství

POSLEDNÍ SLOVO: PÍSEŇ PŘINESLO SVĚTLO, SVĚTLO OZVUČILO SÍŇ

(vzpomínka na docela jiné probuzení do nového roku)

Nad ránem nového roku už silvestrovská nálada neónů a ohňostrojů patřila loňsku. Odešla jsem z oslavy malinko dříve. Velká místnost dřívějšího kláštera ve Sv. Janu pod Skalou mě

pohltila v temné náruči. *“To je ten nový rok? Vždyť je to úplně stejný!”* poznamenala Petra se smíchem pod podmračeným nebem. Rozesmála nás všechny, kteří jsme se Božím přičiněním sešli oslavit příchod nového roku a rozloučit se se starým. Dost let zpátky už znám Silvestry docela všední, kdy mě k novému dni provází všední tma. Tedy dokud nezačne znovu svítat. Tak jaképak překvapení. Je nad ránem, pomalu rozeznávám siluety ve spacácích. První příjemná změna – nejsem v místnosti sama.

Bu-é-nos dias, bu-é-nos dias..

Šero mě obestíralo starým známým smutkem, jakkoliv byl Silvestr v hloučku mladých lidí veselý, srdečný, milý.. Čeká mě zas sólová cesta, kvalt každého dne korunovaný výrazem: nestíhám.. Pane, dej mi jen s křížem sílu ho nést, připomínám si loňskou dobrou modlitbičku. Každý si neseme svůj kříž sám, a o co hůř, když k Bohu zády; to už taky znám... Připadám si tak trochu zaseklá. Osmá hodina, to už bývám dávno jinde. A co tu vlastně dělám?

„*Bu-é-nos dias, bu-é-nos dias ...*“, z chmurných úvah mě vytrhl laskavý zpěv. „*Bu-é-nos dias, bu-é-nos dias ..., bon jour, bon jour, bon jour, gutten tag! Bu-é-nos dias, bu-é-nos dias ...*“ Dobrý den ve čtyřech jazycích, do každého koutu, do každé světové strany, pro každého z nás jeden dobrý den, jak jeden Pán, Kristus. Chlapec a dívka vstoupili s čajovou svíčkou do pokoje, a s písničkou s nimi i světlo a radost prostá jako láska. „*No to je nádhera, to je krása,*“ pípám blahem jak první jarní kuře. Vstoupili snad dva andílci, dva broučci s lampičkami... Ach ne, pryč s pohádkami nad ránem. Boží ráno je realita světla. Temnota v mých představách se ztratila jako hvězdný prach v záclonách. V místnosti, mezi námi, žádné nejsou. Okna jsou čistá jako oči těch dvou andílků, možná rozsvícených hladem po spánku, po prozpívané noci. Jen malinko zneklidním, když chlapec sfoukl svíčku dívce a ona jemu. Díky Bohu, světla už přibylo. Věřím, že zůstalo v nás, to světélko betlémské do nového roku. Bu-é-nos dias! Dobrý den cestou novým rokem 2005!

Makoszka

FARNÍ KRONIKA

NAROZENÍ: V úterý 18. ledna do loděnické farnosti přibyla **Kateřina Horná**. *Jí, rodičům a oběma bráškům přejeme radost a požehnání do nového společného života v pěti.*

KŘTINY: : V neděli 16. ledna 2005 byly pokřtěny berounském kostele sv. Jakuba **Ivana a Kateřina HRONKOVY**. *Ať je jejich křest skutečným odrazovým můstkem do nového života.*

POHŘBY: V lednu 2005 jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Miluši KŠÍROVOU** z Chýňavy a pana **Josefa PAVLÍČKA** z Králova Dvora. *Vyprošujeme naději ve Vzkříšení.*

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově, Strádonicích a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Ivana Vašků, Jaroslav Vacík, Ivana Průšová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději **do 20. dne měsíce** na faře či do schránky “Dotazy a příspěvky” v kostele.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: www.omadeg.cz/farnostberoun

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**